

1. Хвесик М. А., Голян В. А., Крисак А. І. Інституціональні трансформації та фінансово-економічне регулювання землекористування в Україні : монографія. Київ : Кондор, 2007. 522 с.
2. Данилішин Б.М. Рентні відносини в системі модернізації національного господарства / За ред. Б. М. Данилішина. Київ : РВПС України НАН України, 2007. 518 с.
3. Кінаш І.А. Вторинне ресурсокористування, як чинник ефективної ресурсощадної діяльності. *Економічний форум*. Вип. 1, Луцьк : ЛНТУ, 2016. С.104-108.
4. Dudge J. Agreement and the Stability of Democracy. Chicago, 1970. P. 175-176.
5. Лаврук В. В., Покотильська Н. В., Лаврук О. С. Завдання сучасного землеустрою в системі управління земельними ресурсами та землекористуванням. *Агросвіт*. 2019. № 3. С. 3-10.

Ковальов В.В

*здобувач вищої освіти першого (бакалаврського) рівня спеціальності «Геодезія, картографія та землеустрій»
Науковий керівник: канд. екон. наук., доцент Ковалишин О. Ф
Львівський національний аграрний університет,
Львів, Україна*

РЕЄСТРАЦІЯ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК

В даному дослідженні проведено аналіз реєстрації земельних ділянок в Україні в період з 1992 р. до 2019 р. та порівняння з системою реєстрації земельних ділянок деяких країн Європи та Сполучених Штатів Америки.

З 1992 р. по 2012 р. виділили три основних правостановлюючих документи:

1. Державний акт на земельну ділянку рожевого (червоного) кольору, який з 1992 по 2001 рр. діяв в Україні.
2. Державний акт в період 2002-2008 рр., зеленого кольору.
3. Остання версія державного акту, синього кольору, діяла до 2012 року.

З 2013 року набрали чинності низка законів, відповідно до яких було розділено поняття реєстрації даних щодо земельної ділянки в кадастрі та

поняття реєстрації речових прав (власності, користування, сервітуту і т.і.) щодо земельної ділянки.

Порівняємо з реєстраційною системою в США. У Сполучених Штатах Америки існує Актова система реєстрації прав. Суть цієї системи полягає у тому, що під час укладання угод з нерухомістю реєстратор (держава) бере на себе відповідальність лише в частині самої реєстрації. Це забезпечується тим, що під час укладання угоди перед реєстратором повинні бути особи, які укладають цю угоду. Сама реєстрація не забезпечує законності угоди і відповідних подальших дій її учасників.

Основні пункти під час реєстрації земельних ділянок в Латвії.

1. Реєстрація на підставі документів про реституцію та приватизацію під час земельної реформи
2. Кадастровий огляд земельних ділянок
3. Цифрові дані від місцевих та державних органів
4. Паперові та електронні документи від місцевих та державних органів влади

Підсумувавши, можна однозначно сказати:

1. Реєстрація земельних ділянок в США кардинально відрізняється від нашої, але вже Латвійська подібна і навіть в певних моментах збігається.
2. Враховуючи останні зміни, а саме - запровадження он-лайн моніторингу розгляду усіх видів заяв, що опрацьовуються у Державному земельному кадастрі, з метою недопущення порушень під час державної реєстрації земельних ділянок. Сервіси відкритого моніторингу надають можливість контролювати стан готовності необхідних документів з відомостями ДЗК та отримувати актуальну інформацію про можливість їх отримання у відповідному центрі надання адміністративних послуг (ЦНАП). Наша системи активно розвивається, особливо активний перехід на документацію в електронному вигляді.

Список використаних джерел

1. Про внесення змін до Порядку ведення Державного земельного кадастру. Постанова Кабінету Міністерства України від 18 липня 2018 р. № 710. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/710-2018-%D0%BF?fbclid=IwAR3d-c3OTsuuALITdDIRGgjnVxzk8u6ycXXGHDTlcyplz-ooovpdT8w-ImQ> (дата звернення : 11.01.2019).
2. Ступень М.Г., Ковалишин О.Ф. та ін. Реєстрація земельних ділянок: підручник. Київ : «Агроосвіта», 2014. 359 с.
3. Тамаря Я. Зарубіжний досвід державної реєстрації речових прав на нерухоме майно. Національний юридичний журнал: теорія і практика. URL: http://www.jurnaluljuridic.in.ua/archive/2016/6/part_1/15.pdf (дата звернення : 11.01.2019).
4. Ковалишин О.Ф. Кришеник Н.І. Збалансоване землекористування сільських територій: регіональні умови і механізми формування : монографія. Львів : Галицька Видавнича Спілка, 2016. 180 с.

Кравчук Г.Л.
здобувач вищої освіти першого (бакалаврського) рівня спеціальності 193 «Геодезія та землеустрій»
Науковий керівник: канд. екон. наук., асистент Лобанова О.П.
Подільський державний аграрно-технічний університет
Кам'янець-Подільський, Україна

СУЧАСНІ АСПЕКТИ ПРИМУСОВОГО ПРИПИНЕННЯ ПРАВ ВЛАСНИКІВ НА ЗЕМЛЮ

Останнім часом дуже гостро постала проблема вилучення державою земельних ділянок із приватної власності громадян для суспільних потреб із відшкодуванням вартості ділянки. Причиною цього є розширення меж міст та необхідність будівництва нових об'єктів інфраструктури. Окрім того, державою за рішенням суду вилучаються землі у власників, які використовують їх не за цільовим призначенням. Така судова практика закріпилась зовсім недавно і викликає багато запитань щодо відповідності загальним принципам непорушності та захисту приватної власності.

Примусове вилучення земельних ділянок, які знаходяться у приватній власності, за Конституцією України є винятковим заходом, а згідно зі ст. 78